

eller mindre Modstandere af denne pludselige Forfremmelse, som et Medlem af Familien havde opnaaet ved at blive Indehaver af Værdigheden som *Lougiøver*. De gifte Kvinders Mænd kunde slet ikke forsone sig med den Tanke at faa deres Navne gjort bekendte i Verden i Forbindelse med saadanne fremtrædende Kvinder — thi i Kina — som andetsteds — maa de Kvinder, som vil opføre sig passende, hverken udsætte sig for at blive sete eller omtalte. Men hvad tror I nu, at disse smaa-fodede, konfucianske Kvinder gjorde? „Nu vel, vi vil ikke bringe Skam over Jer, saa vil vi hellere tage vore egne Navne igen, saa længe som vi er Medlemmer af denne Forsamling!“ Saaledes kaldes alle disse Kvinder for „Frøkenen“, skønt adskillige af dem er gifte. To af disse er Embedsmænds Hustuer, to er gifte med store Købmænd, en er Student fra Universitetet i Japan, de andre er Lærerinder ved Statens Pigeskoler i Kanton.

Førerne for „Tung Mong Hui“ mente, at Kvinder ikke havde Valgret til den midlertidige Forsamling i nogen anden Provins end Kanton, og heller ikke til det nationale Raad. Kvindestemmeretten var nemlig ikke vedtaget af det midlertidige konstitutionelle Konvent, hvorfor kun Mænd kan stemme ved næste Valg. Dette er udsat Gang paa Gang paa Grund af Oprør i Landet, men er nu fastsat til førstkomende Januar, om ikke yderligere Udsættelse bliver ønskelig.

Tre foreslaaede Reformers i det kinesiske Samfund.

Mr. Tse Ying Pak, Formand for

„Tung Mong Hui“ i Kanton — i hvis smukke Hjem vi sad til Bords med kinesiske Kvinder, som havde været Vælgere og er Medlemmer af Forsamlingen — er en liberal Mand med en vid Horizont og som føler Sympati for Kvindebevægelsen. Han fortalte os, at Forbundet, som under Revolutionen forvandlede fra en hemmelig Sammenlutning til et politisk Parti, bl. a. har til Formaal at gennemføre følgende 3 store Reformers: 1) den fuldstændige Ophævelse af den indgroede Skik at vanskabe Kineserindernes Fødder ved at indsnøre dem, 2) Forbud mod Opiumsrygning, 3) Afskaffelse af Pige-handelen.

200,000 unge Piger som Slavinder.

Den første af disse Reformers er praktisk set allerede fuldført, og den indsnørede Fod er forsvundet*) sammen med de lange Haarpiske. De andre to Reformers falder det mere vanskeligt at faa gennemført. I Kanton alene er der 200,000 Smaapiger, som er Slaver. Køberen benytter dem som Tjenestepiger og behandler dem ofte meget grusomt. De sælges af deres Forældre for nogle faa Dollars i en Alder af mellem 5 og 7 Aar. Ofte bliver der dog taget omhyggeligt Vare paa dem, saa at de vokser op under gode Vilkaar; thi som sytten- eller attenaarige bliver de atter solgte og bringer da den første Køber henved 100 Dollars for hver Dollar, der første Gang blev betalt for dem, hvis de er kønne og tiltrækkende. Undertiden bliver de solgte til at være Husstruer, undertiden som Medhustruer,

*) Dette turde dog være en forhatet Meddelelse.